

Для позначення процесу (дії, виконання дії) вживають слово *введення* (*уведення*) (див. Словник української мови: в 11 т. Київ, 1970. Т. I. С. 302; Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь, 2004. С. 77; Тлумачний словник української мови / За ред. В.С. Калашника. Харків, 2005. С. 882).

Цей термін також засвідчений у технічних словниках:

Ввод (*устройство для ввода электрических проводов внутрь здания*) ввід (*род.* вводу); (*процесс*) введення; ~д в действие вв́едення в дію; ~ д кабельный ввід кабельний, ~д в эксплуатацию вв́едення в експлуатацію (див. Російсько-український технічний словник / Укл. М.М. Матійко, О.М. Матійко, Н.С. Родзевич, Г.М. Гнатюк, А.М. Матвієнко. Київ, 1961. С. 40; Російсько-український словник наукової термінології. Математика. Фізика. Техніка. Науки про Землю та Космос / Укл. В.В. Гейченко, В.М. Завірюхіна, О.О. Зеленюк та ін. Київ, 1998. С. 68; Словник: Російсько-український політехнічний / Укл. В.С. Підлипенський, В.М. Петренко. Київ; Ірпінь, 2000. С. 27).

Окрім того, для уникнення збігу приголосних, важких для вимови, у словах відбувається чергування прийменників *у, в* та префіксів *у-, в-* (див. § 11 Український правопис. 4-те вид., випр. й доп. Київ, 1993. С. 14). Зокрема, *у* вживаємо в реченні між приголосними: *проект у розробці*; на початку речення перед приголосним: *у центрі уваги*; незалежно від закінчення попереднього слова перед наступними *в, ф*, а також перед сполученнями літер *льв, св, тв, хв* та ін., *квіти у вазі, учень у формі, весна у Львові* та ін. *В* уживаємо для того, щоб уникнути збігу голосних: *виставка в Ужгороді*; на початку речення перед голосним: *в Австралії посушливий клімат* та ін. Тому, якщо перед лексеєю *ввід* розташоване слово, яке закінчується на голосну літеру, вживаємо префікс *в-*: *точка введення інженерних мереж знаходиться ...* тощо. Якщо в реченні попереднє слово перед названим терміном закінчується на приголосну літеру, вживаємо префікс *у-*: *увід від повітряної лінії електропередавання* та ін.

Отже, паралельне використання лексем *ввід – увід* і *введення – уведення* відповідає вимогам чинного українського правопису.

Н.О. ЯЦЕНКО

БУЛІНГ – ЦЬКУВАННЯ

У сучасному інформаційному просторі, соціальних мережах досить часто трапляється слово англійського походження *булінг* (англ. bullying – залякування, цькування) на позначення систематичного агресивного переслідування, цькування, залякування із застосуванням фізичної та моральної сили: «Проблема наукової освіти надзвичайно важлива для держави ще й тому, що нині це єдина фінансована державою освітня траєкторія, пропонується здібним дітям, які хочуть чогось більшого, ніж стандартна примітивна програма в немотивованому класі, де бажання навчатися може стати приводом до *булінгу*» (Дзеркало тижня № 1 (397), 12 січня 2019 р.).

Сам термін у словниках іншомовних слів не засвідчений. На нашу думку, в сучасній українській мові йому відповідає слово *цькування*. Словник

української мови подає таке його значення: «дія і стан за значенням *цькувати*». *Цькувати* 1. Напускати собак на кого-небудь; 2. *перен.* Переслідувати кого-небудь різними нападами, наклепами і т. ін., знущатися з когось; 3. *перен.* Підмовляти до ворожих дій, підбурювати проти кого-небудь (СУМ-2016, С.1262). Отже, саме тому рекомендуємо замість англізму *булінг* вживати українське слово *цькування*.

Н.О. ЯЦЕНКО

ВІДОБРАЖЕННЯ – ФОТОКОПІЯ – ФОТОКОПІЮВАННЯ

У словниках та енциклопедіях сучасної української літературної мови зафіксовано такі значення вказаних слів: **відображення** – 1. *тільки одн.* Дія і стан за знач. відобразити і відобразитися; відбиття. 2. Зображення предмета, відбите в дзеркалі, на гладкій, полірованій поверхні речі і т. ін.; відбиток. *В. ліхтарів у воді.* 3. *тільки одн., філос.* Відтворення в свідомості предметів, явищ зовнішнього світу. *Теорія в.* (див.: Словник української мови: В 11 т. Київ, 1970 – 1980. Т. I. С. 613; Словник української мови / Відп. ред. В.В. Жайворонок. Київ, 2016. С. 139; Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і гол. ред. В.Т. Бусел. Київ, 2007. С. 175).

Копія – точне відтворення предмета або тексту документа, яке при належному порядку засвідчення мають таку саму юридичну силу, що й оригінал. Копії документів мають широке застосування у судовій практиці. Так, заяви, позовні заяви, скарги, претензії та інші документи мають подаватися з кількістю копій, що відповідає кількості відповідачів. Суду можуть надаватися копії письмових доказів, що мають бути відповідним чином засвідчені, але суд вправі вимагати подання оригіналу (ст. 50 ЦПК) (див. Юридична енциклопедія: в 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ, 2001. Т. 3. С. 347).

Фотокопія – копія з будь-якого документа, рукопису і т. ін., зроблена фотографічним способом; фотографічна копія (див.: Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і гол. ред. В.Т. Бусел. Київ; Ірпінь, 2007. С. 1547).

Фотокопіювання – відтворювання фотографічним способом копій із графічних і текстових оригіналів; спосіб копіювання документів. Розрізняють фотокопіювання за звичайною фотографічною технологією, що дає змогу одержувати високоякісні фотокопії з тонових оригіналів, і фотокопіювання за спрощеним технологічним процесом – технічне фотокопіювання (ним виготовляють копії з непрозорих одно- або двосторонніх оригіналів – схем, креслень тощо). Найпоширенішим технічним є рефлексне (пряме) фотокопіювання – безпосереднім контактом оригіналу зі світлочутливим шаром так званого рефлексного фотопаперу, що його основа прозора для світлового проміння, під дією якого в цьому шарі виникає приховане фотографічне зображення; після проявлення одержаного негатива оригіналу вдаються до копіювання з нього позитива. Для фотокопіювання використовують фотографічні і фотокопіювальні апарати,